

Image not found

<https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/sites/all/themes/business/logo.png>

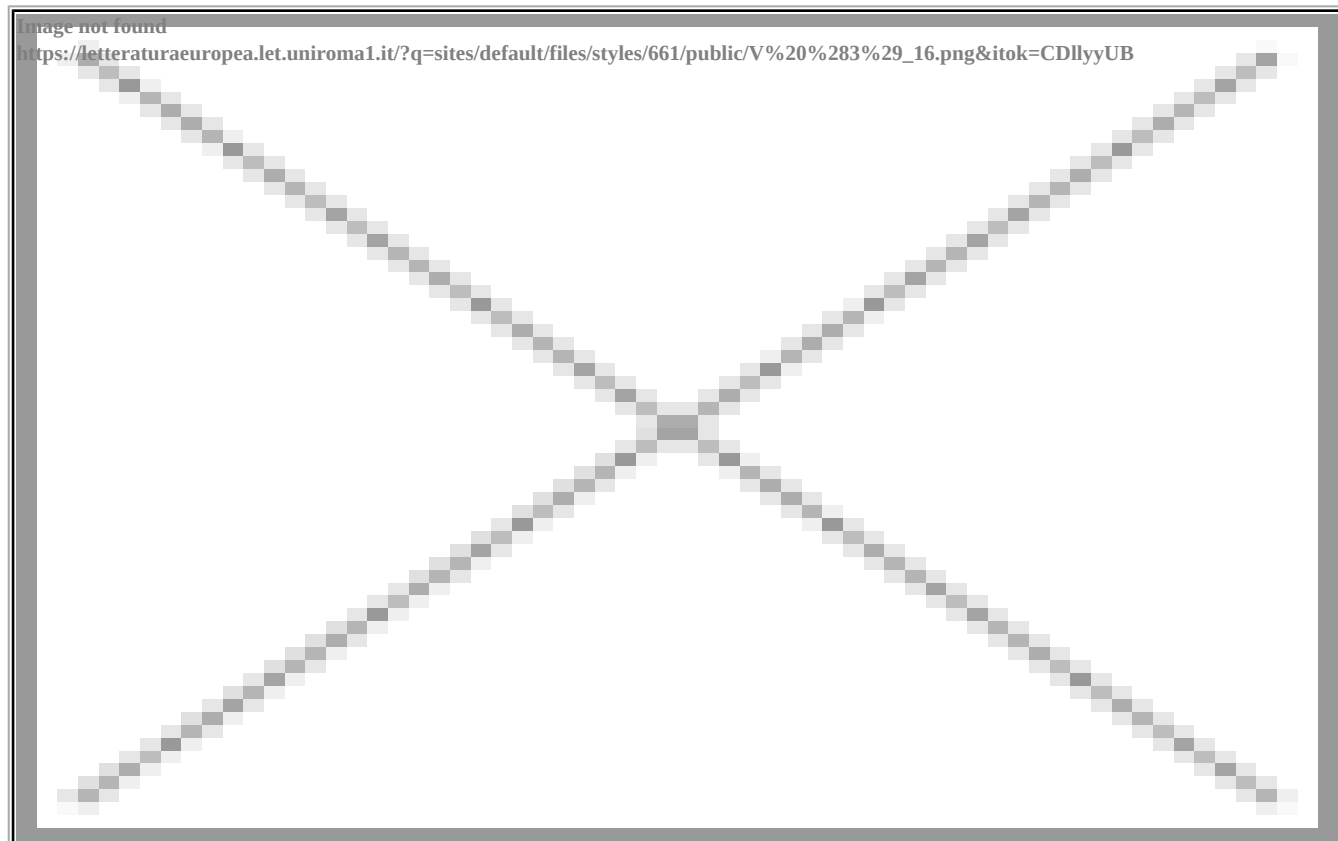
Published on *Lirica Medievale Romanza* (<https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it>)

Home > BERNART DE VENTADORN > EDIZIONE > Quan vei la flor, l'erba vert e la foilla > Tradizione manoscritta > CANZONIERE V

CANZONIERE V

- letto 576 volte

Edizione diplomatica

Can par la flor lerba fresca ela fuella. (et) aug lo chant
dels auzels pel boscatge. ab lautre ioy queu mai emon coratge
puega mon chant enaix ecreis ebruella. enomes uis com re pus
ca ualer. seras no uol amor eioy auer. pus tot cant es salegra
eses baudeya.

image not found

https://litteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/661/public/V%20%284%29_16.png&itok=3Ei_Egln

Ia nous cugetz queu de ioy merecreia nim laix damar p(er)dan
cauer isuoilla car nonai ges empoder que men tueilla. camor ma
sal emsobre seinhoreia. em fai amar leis p(er) plass en uoler e seu am
so que no(n) deu esch(a)der. forza damor men fai far uasalatge

Car enamor nonahom seinhoratge e q(ui)li q(ue)r uilanamen domneia
q(ue) re no uol amor q(ue)sser nodeia paubres erics fai amor de p(ar)atge. si
us amics uol lautre uil tener. greu pot amor ab lerguil reman(er)
querguell dechai efinamor capduella.

image not found

https://litteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/661/public/V%20%285%29_16.png&itok=OlbEMvls

Donc seu sec lui qui plus uas mi serguilla (et) a leis fug qim fo de
belestatge anc puis noui ni me ni mo message p(er)q(ue)s be sal q(ue) ia
doncs nom acuella. mas dret len faz q(ue)u men fas fol parer car p(er) ce
lui q(ue)m ten anochaler. estau aitan. deleis q(ue) no(n) laueia.

Mas costum es totz tems q(ue) foil foileia. eia non er q(ue)leus loram
nos cueilla q(ui)l bat el fer per ques razos quem duella. car anc me
pres pux dautra mor enueya. mas fe q(ue) dei leis ni mon bel ueser si
desamor me torna en ben esper. iamaiz uas leis nofarai uilan
atge.

Ia no maga cor felo ni saluatge. ni e(n) mi maluat cosseil nocrei

ra. car sos hom so liges on q(ue)u mesteia. si q(ue)desus pel cap liren mon ga
tge. mas mans iuntas lim ren alseu uoler. eia no uuil mais dels
seus pes mouer. tro p(er) merce(m) meta laios despuella

Laiga del cor camdos mos huuils me muella. mes ben guirens q(ue)u
penet mon foillatge econosc be midons ?[1] es damnatge. si tan
nofai ques p(er)donar me uuella. pus meus no so eilma enpoder. m(a)
is ipert il enlo meu dechaser. perque les gen sab son hom sepledeia

Lo messatge man amon bel ueser. ecel q(ue)m tol sai losen el sab(er) mi tol
midons eleis que nonlaueia

[1] Testo illegibile.

- letto 549 volte

Edizione diplomatico-interpretativa

I	I
Can par la flor lerba fresca ela fuella. (et) aug lo chant dels auzels pel boscatge. ab lautre ioy queu mai emon coratge puega mon chant enaix ecreis ebruella. enomes uis com re pus ca ualer. seras no uol amor ei oy auer. pus tot cant es salegra eses baudeya.	Can par la flor, l'erba fresca e la fuella et aug lo chant dels auzels pel boscatge, ab l'autre ioy qu'eu m'ai e mon coratge, puega mon chant e nais e creis e bruella; e no m'es vis c'om re pusca valer, s'eras no vol amor e ioy vuer, pus tot cant es s'alegra e s'esbaudeya.
II	II

Ia nous cugetz queu de ioy merecreia nim lais damar p(er)dan cauer isuoilla car nonai ges empoder que men tuoilla. camor ma sal emsobre seinhoreia. em fai amar leis p(er) plass en uoler e seu am so que no(n) deu esch(a)der. forza damor men fai far uasalatge	Ia no·us cugetz qu?eu de ioy me recreia ni·m lais d?amar per dan c?aver i suoilla, car non ai ges em poder que m?en tuoilla, c?amor m?asal e·m sobreseinhoreia; e·m fai amar leis per plass?, e·n voler; e s?eu am so que non dei eschader forza d?amor m?en fai far vasalatge.
III	III
Car enamor nonahom seinhoratge e q(ui)li q(ue)r uilanamen domneia q(ue) re no uol amor q(ue)sser nodeia paubres erics fai amor de p(ar)atge. si us amics uol lautre uil tener. greu pot amor ab lerguil reman(er) querguell dechai efinamor capduella.	Car en amor non a hom seinhoratge, e qui li quer, vilanamen domneia, que re no vol amor qu?esser no deia; paubres e rics fai amor de paratge; si us amics vol l?autre vil tener, greu pot amor ab l?erguil remaner, qu?erguell dechai e fin?amor capduella.
IV	IV
Donc seu sec lui qui plus uas mi serguilla (et) aleis fug qim fo de belestatge anc puis noui ni me ni mo message p(er)q(ue)s be sal q(ue) ia doncs nom acuella. mas dret len faz q(ue)u men fas fol parer car p(er) ce lui q(ue)m ten anochaler. estau aitan. deleis q(ue) no(n) laueia.	Donc, s?eu sec lui qui plus vas mi s?erguilla, et a leis fug qi·m fo de bel estatge, anc puis no vi ni me ni mo message per qu'es be sal que ia doncs no·m acuella; mas dret l?en faz, qu?eu m?en fas fol parer, car per celui que·m ten a no-chaler, estau aitan de leis que non la veia.
V	V
Mas costum es totz tems q(ue) foil foileia. eia non er q(ue)leus loram nos cueilla q(ui)l bat el fer per ques razos quem duella. car anc me pres pux dautra mor enueya. mas fe q(ue) dei leis ni mon bel ueser si desamor me torna en ben esper. iamaiz uas leis nofarai uilan atge.	Mas costum?es totz tems que foil foileia, e ia non er qu?el eus lo ram no·s cueilla qui·l bat e·l fer, per qu?es razos que·m duella, car anc me pres pux d?autr?amor enueya; mas fe que dei leis ni mon Bel Vesper, si de s?amor me torna en ben esper, ia mais vas leis no farai vilanatge.
VI	VI

Ia no maga cor felo ni saluatge. ni e(n) mi maluat cosseil nocrei ra. car sos hom so liges on q(ue)u mesteia. si q(ue)desus pel cap liren mon ga tge. mas mans iuntas lim ren alseu uoler. eia no uuil mais dels seus pes mouer. tro p(er) merce(m) meta laios despuella	Ia no m?aga cor felo ni salvatge, ni en mi malvat cosseil no creira, car sos hom so liges, on qu?eu m?esteia, si que de sus pe·l cap li ren mon gatge; mas mans iuntas li·m ren al seu voler, e ia no vuil mais dels seus pes mover, tro per merce·m meta lai o·s despuella.
VII	VII
Laiga del cor camdos mos huuils me muella. mes ben guirens q(ue)u penet mon foillatge econosc be midons ? es damnatge. si tan nofai ques p(er)donar me uuella. pus meus no so eilma enpoder. m(a) is ipert il enlo meu dechaser. perque les gen sab son hom sepledeia	L?aiga del cor, c?amos mos huuils me muella, m?es ben guirens qu?eu penet mon foillatge, e conosc be, midons ? es damnatge si tan no fai ques perdonar me vuella. Pus meus no so e·il m?a en poder, mais i pert il en lo meu dechaser; per que l?es gen sab son hom se pledeia.
VIII	VIII
Lo messatge man amon bel ueser. ecel q(ue)m tol sai losen el sab(er) mi tol midons eleis que nonlaueia	Lo messatge man a mon Bel Vesper, e cel que·m tol sai lo sen e·l saber, mi tol midons e leis, que non la veia.

- letto 432 volte

Riproduzione fotografica

Image not found

https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/public/V_15.png&itok=LwTwxAfK

Image not found

https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/661/public/V%20%282%29_14.png&itok=QMEAMhOE

- letto 372 volte

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/canzoniere-v-330>